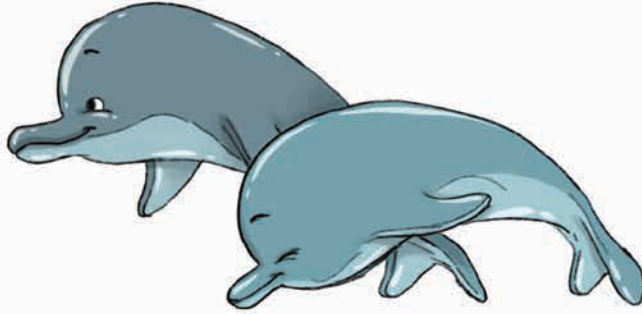

PAPUDUK ile MAVİYE DOĞRU

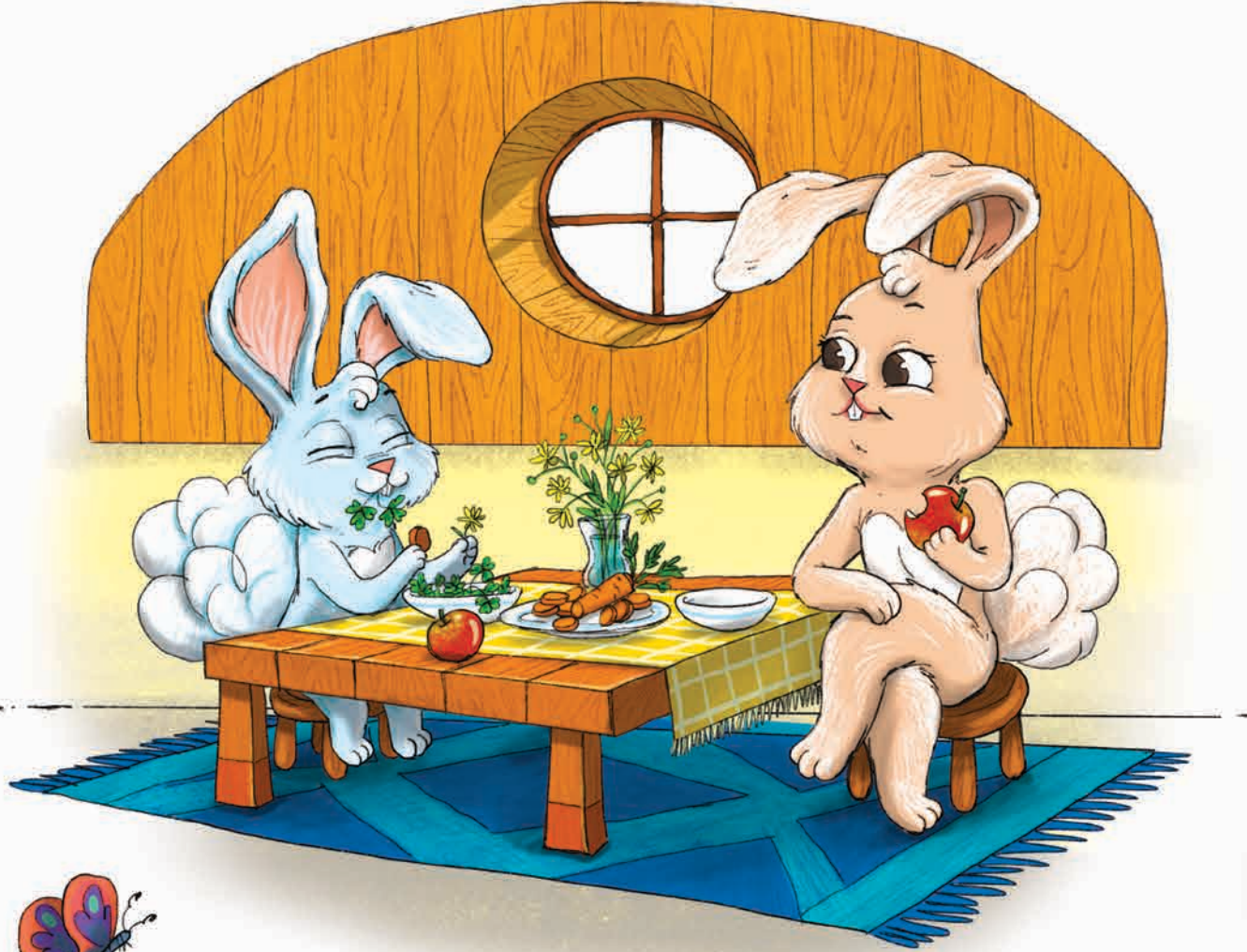
Ne kadar da
uzun bir kışmış...

Nihayet bitmiş, mis gibi bir bahar başlamış!
Çiçekler uyanmış, leylekler gelmeye başlamış...
Doğa her saniye sanki tavşanlara göz kırpyormuş.

Bu arada okulun son günü gelmiş.
Papuduk karnesini almış ve tüm okul
arkadaşlarıyla sonbaharda tekrar buluşmak
üzere vedalaşmış. Hepsi de çok heyecanlıymış.
Acaba nasıl bir yaz geçireceklermiş?

Peki geçtiğimiz
yaz sen neler
yaptın?

O sabah kahvaltıdan sonra ormandaki arkadaşlarıyla oynamaya çıkan Papuduk bir süre kelebekleri izlemiş. Neredeyse tüm gününü ormanda koşup arkadaşlarıyla oynayarak geçiren Papuduk acıkmış. Biraz taze yonca istemek için eve gitmeye karar vermiş. Eve vardığında annesinin zaten ona şahane bir sofraya hazırladığını görmüş.

Masanın başında duran annesi heyecanlı bir ses tonuyla konuşmuş:

“Yarın erken kalkmalıyız. Komşu kasabaya gideceğiz. Dağların arasındaki vadide seveceğin bir sürprizim var!”

Papuduk çok meraklanmış ama tüm sorularına annesi sadece gülümseyerek yanıt vermiş. Sürprizin ne olduğunu bir türlü öğrenemeyen Papuduk vakit çabuk geçsin diye erkenden uyumaya karar vermiş. Bu sefer de heyecandan uyuyamamış.

Senin hiç heyecandan uyuyamadığın oldu mu?

Papduk ertesi sabah annesinin sesiyle yataktan fırlamış.

Kahvaltıdan sonra yola çıkmışlar.

Dağların arasından uzaktaki kasabaya doğru yürümeye başlamışlar. Yol boyunca gördüğü dev afişler Papduk'un merakını daha da artırmış.

Afişte, mutlu ve gülen yunusların alevler içindeki bir çemberden atladığı görülüyormuş. Ayrıca isteyenlerin yunusların sırtına çıkabileceği de yazıyormuş.

Ancak Papduk gördüğü her afişte kendini biraz daha tuhaf hissetmeye başlamış. Onca deniz canlısının niçin böyle bir vadinin ortasında olduğunu anlamamış.

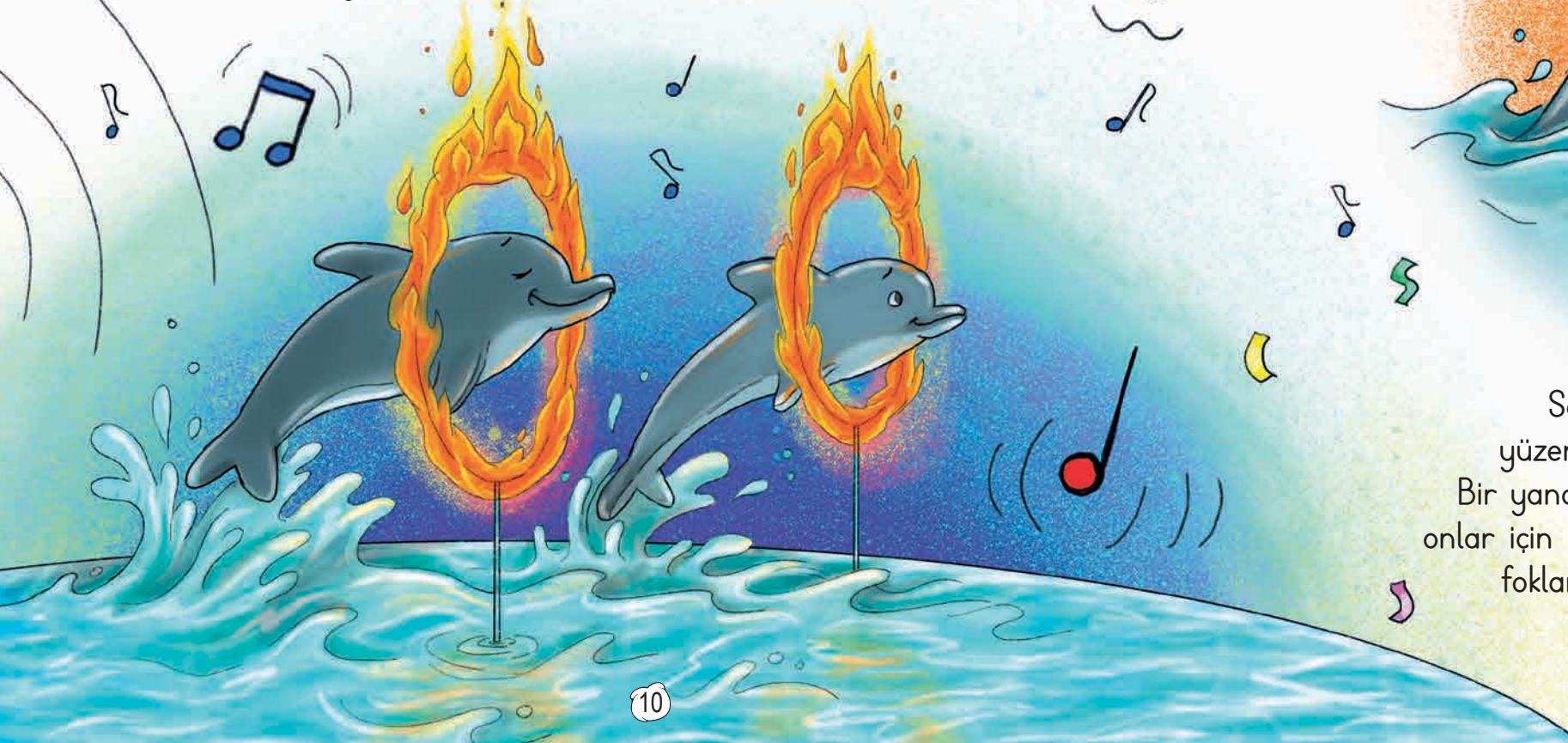
Başlamış konuşmaya: "Hanımlar, beyler ve sevgili küçükler, Dev Akvaryum Dolphinariumumuza hoş geldiniz. Bugün sizlere hiç unutamayacağınız bir gösteri sunacağız. Birçoğunuzun daha önce hiç görmediği deniz memelileri karşınızda olacak. Mutlu yunuslarımız şimdi size muhteşem bir açılış gösterisi yapacak. Tom ve Mişa sizler için çok uzaklardan geldiler. Bakın nasıl gülüyorlar!"

Dev Akvaryum Dolphinarium'a vardıklarında Papuduk da merak ve heyecanla kalabalığa karışmış. İlk defa gördüğü, değişik, koskocaman bir yere girmiş. Gişeden biletlerini zar zor almışlar ve yerlerine oturup gösterinin başlamasını beklemişler. Birdenbire çok yüksek sesli bir müzik çalmaya başlamış. Önce korkup annesine sarılan Papuduk zamanla müziğe alışmış. Bir süre sonra sahneye çok komik kıyafetli ama korkunç görünen bir adam çıkmış.

Gürültülü müzik eşliğinde ışıklar bir yanıp bir sönmeye başlamış. Papduk bu gürültüden hiç hoşlanmamış ama gösteriye gelenler alkışlarla ritim tutmaya başlamışlar.

Güler yüzlü iki şahane yunus, müzik eşliğinde hızla yüzerek havuzun ortasına gelmişler. Tom Mişa'ya göre biraz daha koyu renkteymiş. Komik kıyafetli korkunç adamın çaldığı düdükle her ikisi de havuzun farklı köşelerine doğru yüzmüşler. Sonra da gelip havuzun ortasında duran, alevler içindeki çemberden atlamışlar. Tüm seyirciler çığlıklar atarak onları alkışlamış.

Sonraki gösteride yunusların burunlarında top sektirerek yüzerlerken yine gülümsediklerini gören Papduk biraz şaşırmış. Bir yandan "Yanılıyor muyum acaba?" diye düşünürken diğer yandan onlar için kaygılanıyormuş. İlk gösterilerini bitiren Tom ve Mişa sahneyi foklara bırakarak arkadaki küçük havuza geçmişler. Bunu gören Papduk annesinden izin almış ve hızla yanlarına gitmiş.

Merhaba ben
Papuduk. Annemle beraber
sizleri izlemeye geldik.
Nasılsınız?

Korku içinde Papuduk'a bakan Tom
ve Mişa konuşmak istememişler.
Papuduk'un ısrarları karşısında
sessiz kalamamışlar. Mişa ağlamaklı
bir sesle anlatmaya başlamış:

Biz Japonya'da yaşıyorduk,
bizim ailemizi dağıttılar. Yunus gösterilerine
insanlar çok ilgi gösterdiği için beni ve
Tom'u bir akvaryuma sattılar.

Ardından Tom konuşmaya başlamış:

"Sonra da istemediğimiz halde bizi gösteri yapmaya zorladılar.
Çok zor şartlar altında yaşıyoruz. Ailemizi özleyeceğiz ve en kötüsü de
okyanuslara tekrar dönebilecek miyiz bilmiyoruz."

Mişa sahnedeki foklara bakarak eklemiş:

"Hepimiz aynı durumdayız."

Yunuslar havuza yaklaşan görevliyi görünce bir anda susup uzaklaşmışlar. Duyduklarına çok üzülen Papuduk ise annesini merak ettirmemek için salondaki yerine geçmiş. Dostları için bir şey yapması gerektiğine inanıyormuş. Her gösteride üzüntüsü biraz daha artmış. Dönüş yolu boyunca aklında hep yunusların söyledikleri varmış, gece de onları düşünerek uykuya dalmış.

Ertesi sabah kahvaltıdan sonra oturup onlar için neler yapabileceğini araştırmaya başlamış. O sırada annesi seslenmiş:

“Kahvaltın bittiğine göre ormana arkadaşlarınla oynamaya gidebilirsin.”

Canı sıkın olan Papuduk ormana çıkmak istememiş ve annesine dün Tom ve Mişa’nın anlattıklarından bahsetmiş. Bugün tekrar Dev Akvaryum Dolphinarium’a gitmek istediğini söylemiş. Papuduk komik kıyafetli korkunç adamla konuşmaya karar vermiş.

Papuduk oraya varır varmaz komik kıyafetli korkunç adamın odasına dalmış ve âdeta nefes almadan konuşmuş:

"Yunuslar çok eğlencelidir. Oyun oynamayı çok severler. Dünyanın en zeki hayvanlarıdır. Açık denizlerde gemilerle yarışacak kadar hızlı yüzebilirler. Deniz kazalarında hep hayat kurtarırlar. Hep gülümser gibi görünürler fakat maalesef her zaman mutlu değildirler! Ayrıca..."

Komik kıyafetli korkunç adam ise Papuduk'un söylediği tek bir kelimeyi bile dinlememiş ve konuşmasını yarıda kesip onu dışarı attırmış.

Ormana dönen
Papuduk bütün arkadaşlarını
çağırış ve Dev Akvaryum
Dolphinarium'da yaşadıklarını anlatmış.
Bunun üzerine hep beraber
düşünmüşler.

Gösterilere ne
kadar çok kişi gelirse
akvaryum sahipleri
o kadar para
kazanacak.

Ne kadar çok
para kazanırlarsa
o kadar çok
akvaryum
açılacak!

Ve bir o kadar deniz
canlısı tutsak olacak!

Bu sorunu çözmek için bir plan yapıp ayrılmışlar.
Ertesi sabah Papuduk erkenden yola çıkıp arkadaşlarıyla buluşmuş
ve beraberce Dev Akvaryum Dolphinarium'a gitmişler.
Önce iki gruba ayrılmışlar. İlk grup kasabanın girişindeki afişin
önünde beklerken diğer grup Dolphinarium'a ilerlemiş.

Papuduk ve arkadaşları gösteri merkezine geldiğinde gişelerin önü yine çok kalabalıkmış. Yunusları izlemek için oradaki herkes sabırsızlanıyormuş. Papuduk ve arkadaşları kalabalığın içine dağılıp önlerine gelene tutsak hayvanların hislerini anlatmışlar. Bu, günler boyu sürmüş ve komik kıyafetli korkunç adam neler olup bittiğini anlayamamış. Dışarısı kalabalıkmış ama bilet alan yokmuş! Bir tek izleyici bile gelmediği için gösteriler iptal oluyormuş.

Son gün komik kıyafetli korkunç adam dışarıdaki kalabalığın yanına çıkınca yine Papuduk'u görmüş.

Yine mi sen ufaklık!

Papuduk
tüm gücüyle
seslenmiş:

Onları burada zorla
tutmamalısınız! Okyanuslara geri dönmeliler.
Siz dev akvaryumlarda onları tutsak ettiğiniz
için çok mutsuzlar ve ailelerini özlediler.
Lütfen bu işkenceyi durdurun!

Komik kıyafetli korkunç adam bir süre sessiz kalmış
ve düşünceli düşünceli yanıt vermiş:

“Üzgünüm ufaklık, bunları bilmiyordum. Ben hep güldüklerini sanıyordum.
Şimdi onların özgürlüğü için elimden geleni yapacağım.”

Dev Akvaryum Dolphinarium hemen ertesi gün
kapanmış ve bu sayede Tom, Mişa ve arkadaşları kendi
okyanuslarına dönüp ailelerine kavuşmuşlar.

Papuduk ve arkadaşları sayesinde yunusların hikâyesi
öyle çok kişiye ulaşmış ki bunları öğrenen hiç kimse bir daha
hayvanların esir edildiği gösterilere gitmemiş.

Bu hikâyeyi okuduktan
sonra hayvanların esir edildiği
bir gösteriye gider misin?

OYUN ZAMANI

Merhaba,

Evlerinden alınıp ailelerinden koparılan yunusların hikâyesi seni de üzmüş olmalı. Hiçbir canlı bu şekilde ailesinden koparılmamalı. Bazı insanlar para kazanmak için hayvanları gösterilerinde kullanabiliyorlar.

Düşünsene, bir yunusun ateşli bir çemberden atlaması o hayvanın doğasına uygun mu? Diğer taraftan sirkleri düşün. İki ayağı üzerinde durmaya çalışan fillere bu hareketi yaptırmak için nasıl davranıyorlardır acaba?

Bu durum her ne kadar kötü olsa da bizim bir şeyleri değiştirme şansımız var. Evet, sen! Atacağın ufak bir adım birçok insanın bu konuda bilinçlenmesini sağlayabilir. Haydi gel, bu durumu değiştirmek için en yakınlarımızdan başlayalım.

Senden kocaman bir kâğıda poster hazırlamanı rica ediyorum. Hayvanların kullanıldığı gösterilere bu posterle dikkat çekebilirsin. Bu posteri önce evine daha sonra sınıfına ve belki de çoğaltıp tüm okula asarak çevrendeki insanların bilinçlenmesini sağlayabilirsin.

Etkinlikler bitti mi? Hayır bitmedi. Bir diğer sayfada hikâye ile ilgili cevaplaman gereken 6 soru hazırladım. Bu soruları cevaplaman hikâyeyi daha iyi anlamanda sana yardımcı olacaktır.

HAYDİ CEVAPLAYALIM

1. Hikâyedeki yunusların ismini ve nereden geldiklerini hatırlıyor musun?
2. Eğer yunuslarla konuşmasaydım onların içinde bulundukları bu durumdan haberim olmayacaktı. Acaba haberimizin olmadığı ve bu şekilde gösteri yaptırılan başka hangi hayvanlar vardır? Araştırıp öğrenebilir misin?
3. Daha önce hayvanların kullanıldığı bir gösteriye gittin mi? Bu hikâyeden sonra gitmeyi düşünür müsün? Gidenlere ne söylemek istersin?

4. Yunuslar için yaptıklarımızı biliyorsun. Peki yunuslar bu durumdan kurtulmak için neler yapabilirlerdi?
5. Onların yaşadığı bu acı olay karşısında hiçbir şey yapmadan duramazdım. O sebepten ben de gösteriyi izlemeye gelenleri bilgilendirip onların gösteriye gitmelerine engel olmaya çalıştım. Peki sen neler yapmayı düşünürsün? Poster yapma fikrini bir önceki sayfada ben verdim sana. Hayvanların gösteriye çıkarılmasını önlemek için başka neler yapılabilir?
6. Bazı insanlar hayvanların yaşadıkları bu üzücü duruma karşı duyarlıdırlar. Onlar hayvanlara zarar verecek davranışlarda bulunmazlar. Diğer taraftan, bu konuda duyarlı davranmayıp hayvanlara zarar verebilen insanlar da vardır. İnsanlar bu konuda neden farklı davranırlar ve tüm insanların hayvanlara doğru ve düzgün bir şekilde davranması nasıl sağlanabilir?

Tolga Öztoran

1977'de İstanbul'da doğdu. Sakarya Üniversitesi'nden mezun oldu ve etkinlik şirketlerinde çalıştı. Ömrünün yarısını sokak hayvanlarının özgürlük mücadelesine adadı. Kısa filmler çekti, radyo programları yaptı, çocuklara eğitimler verdi. Sabancı Vakfı tarafından Fark Yaratan kişi seçildi. İstanbul'da yaşıyor ve evini çok sayıda engelli hayvan ile paylaşıyor.

Lider Hepgenç

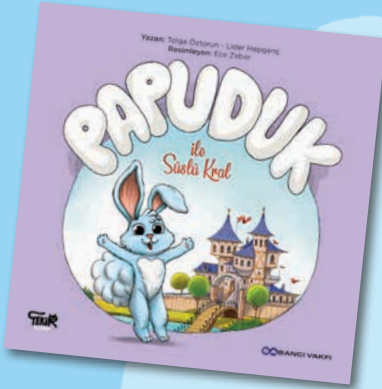
1987'de İzmir'de doğdu. Astsubay olarak görev yaparken askerlik kariyerini bırakarak hayatına yaratıcı drama öğretmeni olarak devam etmeye karar verdi. O günden beri müzelerde, kitabevlerinde, okullarda çocuklarla yaratıcı drama çalışmaları yürütüyor, çocuk kitapları yazıyor. Oğlu Adem, kedileri Sütlaç ve Sufle ile birlikte bol oyunlu bir yaşam sürmeye çalışıyor.

Ece Zeber

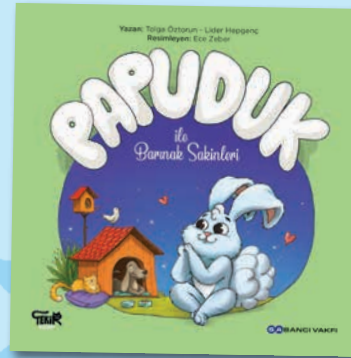
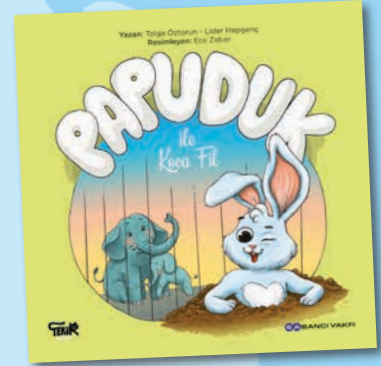

Resim yapmayı anne ve babasından öğrendi. Küçüklüğünden beri hep resimle ilgili oldu, kitaplar okudu, çizgi filmler izledi. Balıkesir Güzel Sanatlar Lisesinde Resim, Anadolu Üniversitesi'nde Çizgi Film okudu. Eskişehir'de eşiyle birlikte evinde çalışıyor. Hâlâ çocuk kitapları okuyup resimliyor, hayaller kuruyor.

Bir vadinin ortasında deniz canlılarının ne işi olabilir?
Ateş çemberlerinden geçerken kim gülümseyebilir?
Heyecanla beklediği sürpriz geziden hayal kırıklığıyla dönen Papuduk,
gösteri yunusları Tom ve Mişa'yı yeniden maviye kavuşturmak için
arkadaşlarından yardım ister.

**Hayvanlara ve
doğaya zarar veren
davranışlardan insanları
vazgeçirmek için her kitapta
yeni bir maceraya doğru
yol alan Papuduk'u çok
seveceksiniz.**

SABANCI VAKFI

